

PROBLÉM JAKO HROM

Ášter½, 18 prosinec 2018

Dobr½ den, vÁ¼enÁ-. Radil jsem se s kamarÁdy, radil jsem se se znÁim½mi, dÁ-val jsem se na rÁ-znÁ© poradny, a stejn½ jsem se jeÁitÁ nerozhodl. NevÁ-m, je to hroznÁ© dilema. ZkusÁ-m to u vÁs, Átu uÁ¼ Kudlanku delÁjÁ- dobu, a vÁ-m, Á¼e tu pomÁrnÁ rozumnÁ radÁ-te. Tak¼e Á€“ je mi sedmdesÁjt, jsem chlap, co poznal hodnÁ Á¼enskÁ¼ch, dvÁ, jsem mÁl za poslednÁ- mne bohuÁ¼el opustila nedobrovolnÁ pÁ™ed pÁjr lety, a mnÁ je po nÁ- dodnes smutno. Ale Á€“ toho se mÁj veleproblÁm netÁ¼kÁj.

BydlÁ-m uÁ¼ cca 40

let na jednom pra¼skÁ©m sÁ-dliÁiti. NastÁhoval jsme se sem brzy po narozenÁ- prvnÁ-ho kluka, kterÁ©ho jsem mÁl s prvnÁ- manÁ¼elkou. Po rozvodu jsem dostal kluka do pÁ©Á-e jÁi, bejvalka odeÁila do jinÁ© nÁjruÁ-e. Pak jsem mÁl postupnÁ pÁjr dalÁjÁ-ch vztahÁ, a po cca deseti letech se podruhá© oÁ¼enil. S tou odchovali spoleÁnÁ jeÁitÁ dalÁjÁ- dva kluky. Kluci uÁ¼ jsou vÁjichni z domova pryÁ a jÁi zÁ stal sÁjim. Ale Á€“ zas aÁ¼ tak moc si nestÁ¼uju. Jen¼e Á€“ nedÁjvno pÁ™iÁjel ten nejmladÁjÁ-, Á¼e se rozhodl si na hypotÁku koupit byt na jednom novÁ©m, jeÁitÁ neexistujÁ-cÁ-m, pra¼skÁ©m sÁ-dliÁiti, tedy, vlastnÁ nÁkde na volnÁ©m ÁzemÁ- na kraji Prahy. Ten dÁ-m mÁj stÁjt do dvou let, zatÁ-m budou dva, plÁjn se dalÁjÁ- tÁ™i. ObrovskÁ©, vysokÁ©, ÁjirokÁ©...

A tÁjto, jÁi bych rÁjd, kdyby ses tam nastÁhoval takyÁ€! Tzn., Á¼e bych si ten novÁ½ byt, stejnÁ jako on, zatÁ-m jen objednal, zaplatil nÁjakou tu zÁkladnÁ- Á¼stku, a aÁ¼ to bude hotovÁ©, tak se tam nastÁhoval. Á½e aÁ¼ to bude, tak tam bude vÁjechno krÁjsnÁ© a novÁ©, Á¼e tady, co bydlÁ-m, je to uÁ¼ omÁjelÁ© a vÁbec. A Á¼e by se o mne pak mohl vÁ-c starat, kdy¼ by mne mÁl Á€žu rukyÁ€œ.

V nÁÁ-em mÁj pravdu, ale jÁi si Á™Á-kÁjim taky ta Á€žprotiÁ€œ. Tady mÁjim za ta lÁ©ta plno znÁim½ch, je tu kousek jedna sympatická hospÁdka, kde se schÁizÁ-me s kamarÁdy, vÁjude okolo uÁ¼ je vlastnÁ mÁsto, hotovÁ© ulice, obchody, je tu "mÁj" doktor i poliklinika, jsou uÁ¼ Á€znata¼enÁ© silnice, na nich autobusy, do centra to mÁjim za pÁjr minut. A tam by to bylo zase vÁjechno absolutnÁ znova, od zaÁ¼tku. NehledÁ na to, Á¼e za ten tÁ©mÁ-Á™ stejnÁ velkÁ½ byt bych mÁl dÁjt jednou tolik, neÁ¼ bych Á€“ i pÁ™i dneÁjnÁ-ch docela pÁ™Á-jemnÁ¼ch cenÁjch Á€“ dostal za tenhle, co v nÁm Á¼iju. Jen¼e kluk dÁlÁj smutnÁ½ oÁi, Á¼e urÁitÁ jeÁitÁ vydrÁ¼Á-m v pohodÁ dalÁjÁ-ch dvacet let, a Á¼e by to bylo moc fajn.

Asi vÁ-m, co mi

napÁ-Ájete, abych byl sobec, jen¼e Á€“ i kdy¼ mÁjim s klukama se vÁjema dobrÁ© vztahy, tak nejvÁ-c a nejÁastÁji za mnou jezdÁ- prÁjvÁ ten nejmladÁjÁ-. A na to, abych si naÁjel nÁjakou Á¼enskou, uÁ¼ nemÁjim nÁjladu. I to jsem zkouÁjel a mÁjim podobnÁ© zkuÁjenosti, jako jsem Áetl prÁjvÁ tady.

Tak¼e co?

Jak byste to Á™eÁjili vy, bÁ½t v mÁ© situaci?

IGOR